

Formes de l'ombra. Poesia 1966 - 2002

Apareix, de sobte...

APAREIX, DE SOBTE, UN JOVE BELLÍSSIM, CAUSANT LA NATURAL TORBACIÓ EN ALGUNS
ESPERITS EXCESSIVAMENT TÍMIDS I ANALISTES

Com un déu que sorgeix,
nova la pell, entre aigües agitades,
asserenes els ulls i altres tempestes alces,
interiors, dintre la sang sorpresa
de donar vida a un cos tan distint d'aquest teu
que sembla ser el cos únic que es mou damunt la terra.
Oh absurd coneixement!
Sorgeix la pell, el límit exterior, la carn
que tensa els moviments i envolta els ossos,
els processos interns, assimilacions,
secrecions exactes;
i es fa la vida: l'ànima subtil,
el misteri profund de la mirada.
Llavors, per consolar-nos, pensem que l'acció
i les obres ens basten.

Però la sang, damunt de tota excusa,
sense saber per què, vol la bellesa.